

dagssamling at lade Sagen blive Genstand for en mere indgaaende Undersøgelse. Denne Tanke vandt imidlertid ikke tilstrækkelig Tilslutning i Udvalget, og Mindretallet har da „ikke villet undslaa sig for — ved Fremsættelse af Ændringsforslag — at angive Hovedlinierne for en Ordning, der efter dets Opfattelse muligt kunde tilfredsstille baade Statskassens Tarv og de afgiftspligtiges berettigede Interesser“.

Om de af dette Mindretal stillede Ændringsforslag, sigtende til en Omdannelse af Lovenes Hovedbestemmelse, vil det her kun være fornødent at bemærke, at Indholdet af disse Ændringsforslag dannede Grundlaget for det Arbejde, der i *Landstingets* Udvalg foregik fra Udvalgets Flertals Side i Retning af en Omdannelse af Lovforslaget, og som i øvrigt foregik under Samvirken med Finansministeren, fra hvem sluttelig fremkom et Forslag om en helt ny Affattelse af Lovforslaget, hvilende, for Hovedbestemmelsens Vedkommende, paa den af Johan Knudsen foreslaaede Ordning. Dette Forslag fra Finansministerens Side vedtoges derefter uforandret i Landstinget — med 27 St. mod 16 og i Folketinget ved „eneste“ Behandling med 62 St. mod 30 —, og dets Indhold var altsaa det, som ovenfor er gengivet som Indholdet af den endelige Lov.

Med Hensyn til *Landstingets* Stilling til Sagen anføres i øvrigt følgende: Udvalgets *Flertal* (Broberg, Døcker, N. Hansen, Johansen, Lange, J. Pedersen, Piper, Rottbøll og Windfeld-Hansen) kan under de foreliggende Omstændigheder „finde det forsvarligt, at en Del af den Merindtægt, der er fornøden, tilvejebringes ved ogsaa at beskatte, hvad der anvendes til Kunstnydelse eller Fornøjelse. Det har dog været Udvalget magtpaaliggende, dels at Skatten saa vidt muligt overføres paa Publikum, dels at denne kommer til at virke saa lidet trykkende paa de Forestillinger m. m., der nærmest maa siges at have en forædlende og opdragende Betydning for Folket, som det er foreneligt med Maalet: en nogenlunde anselig Indtægtspost“ — og dette mener Flertallet naas ved den foreslaaede ny Affattelse af Lovforslaget. — Et *Mindretal* (Bramsen og Niels Rasmussen) „er af den Mening, at nærværende Lovforslag — i Modsætning til de to andre foreliggende Indtægtslove, nemlig om forhøjede Jernbanetakster og om Stempelafgift — maa bedømmes og afgøres i Forbindelse med de Skattelovforslag, som Finansministeren har bebudet til Oktober. Det er jo muligt, at Regeringen paa Grund af det, især som Følge af Lovgivningen i 1908 opstaaede, aarlig tilbagevendende Underskud i Statens Regnskaber eller Budgetter vil gribe til at fremsætte Lovforslag om nye Skatter af en lige saa usædvanlig og — som Statsskat — for vort Vedkommende utiltalende Art som nærværende, og at det da kan